

РЕШЕНИЕ

№ 5493

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9832** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № Ж-503/27.9.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД: 1./ в седемдневен срок след получаване на решението да извърши необходимите действия и предложи проект на Договор за присъединяване на обект „жилищна сграда“ в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51), [населено място], местност П., [община], област П., като цената за присъединяване да бъде определена на база определената от КЕВР регулирана цена за II група - от 7 до 15 kW съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1; и 2./ В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради нарушение на процесуалните правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Соци, че решението е немотивирано и необосновано. Описанието на фактите и цитирането на една единствена разпоредба - тази на чл. 33, ал. 4 НРЦЕЕ не представляват мотиви (т.е. фактически и правни основания за издаване на

административния акт) по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Счита, че така наречените „мотиви“ не обясняват защо КЕВР отхвърля нашата позиция, която - за разлика от тази на КЕВР - била резултат от цялостен и систематичен анализ на приложимото законодателство и както ще демонстрираме по-долу - води до единствения съобразен със закона извод. Твърди, че с оспорения акт е нарушен принципа залегнал в чл. 33, ал. 4 от НРЦЕЕ. КЕВР изследвала фактите едностранно и повърхностно, без дори да обсъди становището на ЕР Юг по правно значимите факти за определяне на цената за присъединяване на обекта, изразено по административната преписка. По същество на спора излага доводи, че бил приложил стриктно инструкциите, съдържащи се в НРЦЕЕ, по-конкретно чл. 33, ал. 4 и счита, че правилно е определена цената като е приел, че обектът е извън регулацията и изчисленията следва да се направят на база на действителните разходи, който ще следва да направи за изграждане на присъединителните съоръжения. Неправилно е прието от страна на КЕВР, че с промяна на предназначението на имотите от земеделска земя в урегулирани поземлени имоти същите се включват в строителни граници на [населено място]. Сочи, че КЕВР смесвала понятията „урбанизирана територия“ и „урегулиран имот“, както и, че промяната на предназначението на земеделска земя и одобряването на ПУП-ПЗР не означавало, че имотът вече попада в урбанизирана територия. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител юрк. К., поддържа жалбата и излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт са доразвити в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските по делото по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Депозирани са писмени бележки, в които са развити подробни доводи за законосъобразността на оспорения акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – М. А. Г., не е изразил становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11М-00- 1008/16.06.2022 г., подадена от М. А. Г. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с която се възразява срещу условията за присъединяване на обект „жилищна сграда“ в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51) [населено място], местност П., [община], област П., определени в предложения от “Електроразпределение Юг“ ЕАД проект на Договор за присъединяване № 4478528. Прогнозната цена за присъединяване на горепосочения обект е в размер на 13 898,73 лв.

На 04.09.2021 г. заинтересованата страна в процеса е подала Заявление за проучване на условията и начина за присъединяване на обект на клиент на електрическа енергия

към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД относно ново присъединяване на обект с предназначение жилищна сграда с местонахождение: имот 47295.51.51, местност П., [населено място], [община].

На 14.09.2021 г., в срока по чл. 12, ал. 2 Наредба № 6, „Електроразпределение Юг“ ЕАД е издало Становище № 4478528 за условията и начина на присъединяване на гореописания обект.

На 05.04.2022 г. М.Г. е подал искане за сключване на договор за присъединяване съгласно Становище № 4478528. Въз основа на полученото искане „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изпратило към клиента проект на Договор за присъединяване № 4478528. На 17.05.2022 г. М.Г. е подал възражение относно определената цена за присъединяване по реда на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1), посочена в проекта на Договор за присъединяване № 4478528. По отношение на цената за присъединяване, посочена в т. 6.2. от проекта на Договор № 4478528, в размер на 13 898,73 лв., предвид факта, че обектът, който ще се изгражда, е в поземлен имот извън строителните граници на [населено място], е посочено, че следвало да се има предвид че цената за присъединяването се определя на базата на индивидуален проект съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1. С оглед този факт ЕР ЮГ е приела, че цената за присъединяване на обекта на М. Г. е определена коректно в съответствие с фактическия и правен статут на имота, който се намира в територия, която е извън регулацията на населеното място по смисъла на параграф 5, т. 6 от ДР на ЗУТ и при правилно прилагане на материалния закон — чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, като във връзка с това, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност, който е предоставил мотивирано становище по случая, обективизирано в писмо с вх. № Е-13-262-71/21.09.2018 г., в което от страна на „Електроразпределение Юг“ ЕАД се посочва, че имотът на клиента се намира в местността местност П., [населено място], [община] и според „Електроразпределение Юг“ ЕАД е в територия извън регулация.

На 19.07.2022 г. от Комисията е направено запитване до КЕВР до [община] попада ли в територията на регулационните линии на населеното място обект „жилищна сграда“ в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51), [населено място], местност П., [община], област П., като на 12.08.2022 г., [община] е уведомила КЕВР, че във връзка с постъпило писмо обект „жилищна сграда“, находящ се в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51), [населено място], местност П., [община], попада в регулационните граници на населеното място.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-1875 от 16.09.2022 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 258 от 27.09.2022 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-503/27.9.2022 г.

енергийният регулатор е установил, че от приложенияте към преписката доказателства, безспорно е видно, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД, не е съобразил действията си със закона, поради което и са му дадени задължителни предписания.

По делото за изясняване на спора съда е допуснал изслушване на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице Б. Т.. Експертиза е приета, като обективно, обоснована и безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото. От заключението на вещото лице Т. относно характеристиките и устройственият статут на имота, се установява, че ПИ 47295.51.51 се намира на около 3,0 километра от центъра на [населено място], измерено по съществуващата улична и пътна регулация. По права линия от процесния имот до центъра на [населено място] е 2,2 километра. За пространственото развитие за местността „П.“ и [населено място] няма цялостен одобрен и приложен устройствен план. Устройственият статут на цялото землище е съставен от устройствените статuti на отделните имоти в него. Вещото лице е посочило, че процесният имот попада в границите на землището на [населено място]. В съседство на процесния имот, преобладаващите имоти са със следния устройствен статут. - УПИ с идентификатор 47295.51.56 - за второстепенна улица - УПИ с идентификатор 47295.51.77 - за второстепенна улица - УПИ с идентификатор 47295.51.114 - за движение и транспорт. Останалите имоти около посочените три, отредени за улици, с идентификатори 47295.51.52, 47295.51.50, 47295.51.54 и следващите са отредени за жилищно строителство, с устройствена зона Жм и с височина до 10 метра. Парцелите са с приблизително еднаква големина от около 550 кв.м., получени след смяна на предназначението на земеделската земя и влизане в сила на ПУП-ПРЗ, посочени по-горе. Парцелите са подходящи за изграждане на еднофамилни къщи, подобно на парцелите, в които са изградени еднотипни, еднофамилни къщи на две места преди отбивката от пътя [населено място]-с. Първенец, на около 450 метра от процесния имот. Експертът е установил, че процесния имот ПИ 47295.51.51 попада в територията на землището на [населено място], съгласно обхвата на ПУП-ПРЗ от 2008 г. като е променена устройствената зона в „Жм“ - Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване. Установено е, също, че процесният имот е урбанизирана територия в землището на [населено място] с определени граници, съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ за мястото.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № 503/27.9.2022 г. е редовно връчено на жалбоподателя на 05.10.2022 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 10.10.2022 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по

издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-503/27.9.2022 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на мотиви на акта. В случая са спазени изискванията на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, като в акта са посочени както фактически, така и правни основания послужили за издаване на акта.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че М. А. Г. е подал заявление за проучване на условията и начина за присъединяване на обект на клиент на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД относно ново присъединяване на обект с предназначение жилищна сграда с местонахождение: имот 47295.51.51, местност П., [населено място], [община], както и, че по така подаденото заявление в предложения договор от страна дружеството жалбоподател е посочено, че договорът ще влезе в сила, след като клиентът му преведе 13 898,73 лв, като цената е определена по реда на чл. 33, ал. 4 от НРЦЕЕ.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ), Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензи, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4. т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му

(ал. 3). Съгласно, ал. 4 отказът на оператора на електроразпределителна мрежа да извърши присъединяване се мотивира.

Подзаконовият нормативен акт, към който чл. 117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г. (Наредба № 6/2014 г.) В чл. 11 от Наредба № 6/2014 г. са посочени основанията, на които съответният мрежови оператор може мотивирано да откаже да присъедини изцяло или частично обект към електрическата мрежа при заявените условия: при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на обекта в експлоатация и когато присъединяването на обекта води до влошаване условията за снабдяване на други клиенти на електрическа енергия поради липса на необходимата мощност. Съгласно чл. 22, ал. 1 от Наредба № 6/2014 г., за присъединяването на обект към електрическата мрежа лицето, сключило договор за присъединяване, заплаща цена за присъединяване съгласно действащата нормативна уредба по начин и в срокове, определени в договора за присъединяване. Според, ал. 2, случаите, когато съоръженията за присъединяване се изграждат по реда на чл. 21, ал. 5, цената за присъединяване и направените взаимно признати разходи за тези съоръжения се компенсират при условия, определени в договора за присъединяване. Параграф 2 от ПЗР на Наредба № 6/2014 г. предвижда заварените при влизане в сила на тази наредба незавършени процедури по присъединяване да се завършват по реда на тази наредба.

Относно условията и редът за образуване на цените за присъединяване КЕВР се е позовала на Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия, цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи се образуват в зависимост от присъединяваната мощност в kW и се разделят в седем основни групи, като в случая процесният обект попада в II група - от 7 до 15 kW включително В ал. 6 е предвидено, че цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи за обекти на клиенти по ал. 1 в групи I и II съдържат само постоянна компонента.

Съдът намира за спорен по делото въпросът относно статутът на процесния имот, който респективно има значение за начина на формиране на цената на присъединяване, респективно дали това следва да е по реда на чл. 33, ал. 1, т. 1 или по реда на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия.

Не се спори по делото, а и видно от приложените по делото документи и от заключението на вещото лице Т., включително и обясненията дадени от него при изслушване и приемане на експертизата в провелоото се открито съдебно заседание на 06.06.2023 г., се установява, че за местността „П.“, [населено място], [община], където е и спорният обект, попада в територията на землището на [населено място], съгласно обхвата на ПУП-ПРЗ от 2008 г. като е променена устройствената зона в „Жм“ - Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване, както и, че процесният имот е урбанизирана територия в землището на [населено място] с определени граници, съгласно влязъл в сила ПУП-ПРЗ за мястото.

По аргумент от чл. 7, ал. 1 ЗУТ териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания) ... според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове. Съгласно дефиницията на законодателя, дадена в §

5, т. 6 от ДР на ЗУТ „територия на населено място“ е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. На свой ред понятието „землище“ е легално дефинирано в § 1, т. 8 от ДР на ЗАТУРБ, като съвкупност от поземлени имоти, принадлежащи към дадено населено място. Съпоставката на посочените правни понятия установява, че урбанизираната територия е по-тясно понятие, тъй като включва само имотите в строителните граници на населените места. Землището на свой ред е по-широко понятие и включва, както урбанизираните, така и останалите територии, между които и земеделските такива. Съвместното разглеждане на разпоредбите показва, че под урбанизираните територии следва да се разбират териториите в строителните граници на населените места или селищните образувания. В тях не се включват земеделските имоти, които са част от землището, но са извън територията на населеното място по смисъла на ЗУТ. Урбанизираната територия е обективно обусловена от строителните граници и не се влияе от предназначението на отделните поземлени имоти.

От така изложеното по-горе и с оглед събраните по делото доказателства, в това число и от приетото като неоспорено заключение по съдебно-техническата експертиза, съдът намира за безспорно обстоятелството, че обектът за присъединяване „жилищна сграда“ в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51), [населено място], местност П., [община], област П. е включен в строителните граници на населеното място, урегулиран е и попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Следователно, предвид подробния анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира, че дружеството - жалбоподател е следвало след като се съобрази с характеристиката на имота и неговото предназначение да определи цена за присъединяване на процесния обект съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1., така както правилно е посочено и от страна на КЕВР. В тази връзка неоснователни са доводите на жалбоподателя за приложението на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 17.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, видно от текста на която е необходимо да е налице изпълнението на предвидената предпоставка в него, а именно присъединените имоти да са в територии извън регулация на населените места, която в случая се установи, че не е налице.

При това положение, съдът споделя мотивите на КЕВР, че като е определило променливата компонента по посочения начин дружеството - жалбоподател е нарушило своите задължения, произтичащи от ЗЕ, подзаконовите нормативни актове или от лицензията.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на М. Г. за основателна и е дала на жалбоподателя задължителни указания да извърши необходимите действия и предложи проект на Договор за присъединяване на обект „жилищна сграда“ в УПИ III - 051016 (ПИ № 47295.51.51), [населено място], местност П., [община], област П., като цената за присъединяване да бъде определена на база определената от КЕВР регулирана цена за II група - от 7 до 15 kW съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, при спазване на условията на ал. 6 от същия чл. 33 е правилно и законосъобразно постановено при съобразяване на материалния закон.

Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № Ж-503/27.9.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: